

ת"פ 34841/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 34841-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר-דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן מיום 20.11.19, בעבירות של **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ו**תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

כתב האישום המתוקן ורקע

1. בהתאם ל**כתב האישום המתוקן**, הנאשם והגב' ח"ר (להלן: "**המתלוננת**") הנם בני זוג הנושאים מזה 26 שנים, המתגוררים יחד בביתם ב..... בתאריך 4.6.20, בסמוך לשעה 21:00, הגיע הנאשם ברכבו וצפר למתלוננת מחוץ לבית. לאחר מספר דקות בהן צפר והמתלוננת לא נענתה, נכנס הנאשם אל הבית, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, צעק על המתלוננת "למה לא ענית", והחל דופק על השולחן בבית. אז, תקף את המתלוננת בכך שאחז בידה השמאלית, משך אותה בשערות ראשה, וגרר אותה אל מחוץ לבית. הנאשם הכה את המתלוננת בסטירות לפניה.

המתלוננת נכנסה אל הבית, ושאלה את הנאשם לפרש מעשיו. בתגובה, רדף הנאשם אחרי המתלוננת וניסה לתקוף אותה שלא כדין בכך שנטל כיסא וזרק אותו לעברה, אך הכיסא לא פגע בה. בהמשך, ברח המתלוננת אל חצר הבית והנאשם הגיע בעקבותיה, אחז בשערות ראשה, והחל למשוך אותה. רק לאחר שהמתלוננת ביקשה ממנו להתקשר לאחיה שיבואו לקחת אותה, חדל הנאשם ממעשיו. בהמשך, נכנס הנאשם אל הבית, השתולל והשליך חפצים שונים, ביניהם טלוויזיה אותה השליך מן המזנון. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת סימנים אדומים וכחולים בידה.

מוקדם יותר באותו המועד, בשעה 2:00, בבית, בעת שהמתלוננת ישנה, תקף אותה הנאשם בסטירות

לפניה.

מספר חודשים קודם לכן, בבית, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בידה, הוציא אותה אל מחוץ לבית, נעל את דלת הבית והותיר אותה בחוץ.

2. בהתאם להסדר הטיעון שהוצג ביום 12.11.20, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, והצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

טיעונים לעונש

3. ביום 7.12.20 טענו הצדדים לעונש בפניי. ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב, והשלים אותם בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

4. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וביקש מבית-המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי ברף העליון של המתחם לו טען, בצירוף מאסר על-תנאי, התחייבות וקנס כספי. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית, כבודה, חירותה, ושלמות גופה של המתלוננת.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר "באירוע מתגלגל", שהחל בתקיפת המתלוננת, והמשכו בתקיפה חסרה רסן מצד הנאשם כלפיה, שגרמה לה לחבלות. כן בהתאם לכתב האישום המתוקן, תקף הנאשם את המתלוננת בלילה שקדם לאירוע, וכן מספר חודשים עובר לו. מעשי הנאשם בוצעו כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול, והסיכון הנשקף ממנו גבוה, בהעדר שילוב בהליך גמילה. למתלוננת נגרם נזק שאינו חמור, אולם פוטנציאל הנזק גבוה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי אמנם הנאשם הודה במעשים ונטל אחריות, אולם לחובתו 11 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש והונאה, האחרונה שבהן בעבירות אלימות אותן ביצע במתלוננת, והוטלו עליו בגין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת. עוד ביקש ב"כ המאשימה מבית-המשפט לתת משקל מוגבל לעמדת המתלוננת, אשר לדבריה סלחה לנאשם ומבקשת לשוב ולחיות עמו, שכן עמדתה הנה שיקול יחיד בין מכלול שיקולים שביסוד הענישה. עוד התייחס ב"כ המאשימה למחלתו של הנאשם, ומסר כי מחלתו לא מנעה ממנו מלבצע את העבירות, ולא תגן על הנאשם מפני ענישה הולמת בגין אלימות כלפי בת זוג. לא הוכח בעניינו של הנאשם קיומם של שיקולי שיקום.

טיעוני ב"כ הנאשם

5. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד ל-12

חודשי מאסר בפועל. נטען, כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן טרם שמיעת הראיות, נטל אחריות וחסך את עדות המתלוננת ומזמנו של בית-המשפט. אמנם, אין להקל ראש במיוחס לו, אולם הסיכון שנובע ממעשים מעין אלה אינו גבוה, ונסיבות ביצוע העבירות הנן ברף בינוני-נמוך של חומרה. הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 4.6.20 ועד ליום 10.8.20, מאז שחרורו חלפו מספר חודשים בהם הוא מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני. מצבו הרפואי של הנאשם מורכב, הוא חולה בסרטן ואמור היה לעבור ניתוח בחודש נובמבר האחרון, שנדחה, בשל בעיות קרדיולוגיות שהתגלו לאחרונה. הנאשם סובל ממגבלה בלשון שמשפיעה על תפקודו היום יומי, וגורמת לכאבים. הסנגור הגיש מסמכים רפואיים באשר למצבו של הנאשם. בשל מצבו הרפואי ומגבלותיו השונות השהות במעצר קשה עבורו מאוד, וכך גם הטלת עונש מאסר. אמנם, לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של אלימות במשפחה, אולם חלף זמן רב מאז ביצוע אותה עבירה, אירוע יחיד מלפני כתשע שנים, ומדובר בבני זוג הנשואים תקופה ממושכת, ואין לראות בו כמי שהנו רצידיביסט בתחום האלימות במשפחה. ככל שיוטל עונש מאסר, ביקש הסנגור לבחון אפשרות ריצויו בעבודות שירות.

דברי הנאשם

6. הנאשם ביקש את סליחת המתלוננת ואת סליחת בית-המשפט. לדבריו, הוא מבקש כי תשוב להתגורר עמו. הנאשם ביקש מבית-המשפט להתחשב במצבו הרפואי, לדבריו פעל תחת לחץ שחוה לקראת ניתוח.

עמדת המתלוננת

7. המתלוננת העידה במסגרת הטיעונים לעונש, ומסרה כי עשתה סולחה עם הנאשם, כי היא מעוניינת לשוב לביתם המשותף. עוד לדבריה, הנאשם חולה והיא מעוניינת לטפל בו. בני הזוג נשואים מזה 26 שנים, ללא ילדים. המתלוננת ביקשה להימנע מהטלת מאסר על הנאשם, ולדבריה אינה חוששת מפניו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

8. הערכים המוגנים בעבירות אלימות כלפי בת זוג הנם הגנה על שלמות הגוף ושלמות החיים, על ביטחון אישי, האוטונומיה על גוף והכבוד של האדם כאדם וכאישה. כן מגינות העבירות גם על הערך של שלמות התא המשפחתי, ובפרט על זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים

בעבירות אלימות, והם מחייבים ענישה מחמירה. ישנו צורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות בתא המשפחתי, שכן הן מתרחשות בחדרי חדרים, רחוקות מעיני הרשויות, בשל חוסר הנכונות במקרים רבים של הקורבן לחשוף את העבירות מתוך תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי, המעצימה את המסוכנות במצב זה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.19):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נאשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

9. הנאשם נהג כלפי המתלוננת באלימות בתוקפנות ובבריונות. באירוע העיקרי המתואר בכתב האישום המתוקן, תוארה אלימות הכוללת דפיקה על השולחן, אחיזה בידה של המתלוננת, משיכה בשערות ראשה, גרירתה אל מחוץ לבית והכאתה בסטירות לפניה.

אף שהמתלוננת ניסתה לשאול לפשר מעשיו, דלק הנאשם אחריה והשליך כיסא לעברה, שלא פגע בה. המתלוננת ברחה מפני הנאשם, אך הנאשם שב ומשך בשערות ראשה, עד כי חדל למשמע בקשתה להתקשר לאחיה שיבואו לקחת אותה.

עוד צוין באשר לאירוע, כי הנאשם השתולל בבית, השליך חפצים שונים ובהם טלוויזיה.

כתוצאה ממעשי הנאשם באירוע זה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים אדומים וכחולים בידה השמאלית.

בשעת ביצוע העבירות היה הנאשם שרוי תחת השפעת אלכוהול, מצב אליו נכנס מיוזמתו, אף שיש בכוחו ללבות התנהגות אלימה ואימפולסיבית.

באירוע שהתרחש מוקדם יותר באותו הלילה, תקף הנאשם את המתלוננת בשעה שישנה במיטתה,

בביתם המשותף, בסטירות לפניה.

באירוע שהתרחש מספר חודשים לפני כן, אחז הנאשם בידה של המתלוננת, הוציאה אל מחוץ לבית ונעל אותה בחוץ.

אמנם מדובר במעשים שלא גרמו למתלוננת חבלות קשות, וחבלותיה לא הצריכו טיפול רפואי, אולם יש לשער כי גרמו לה לתחושות פחד ואימה ביחס לחייה ולשלמות גופה, השפיעו עליה במישור הנפשי, והעמידו אותה בסיכון לנזק ממשי וחמור כתוצאה מן האלימות הגופנית שהופנתה כלפיה וכתוצאה מן המתח השורר בביתה, מקום שאמור להיות מוגן ובטוח עבורה.

הנזקים הנגרמים ממעשים מסוג המעשים אותם ביצע הנאשם, חורגים מן הנזק הפיזי הישיר להם גרמו, וכרוך בהם נזק נפשי למתלוננת ונזק למערך היחסים הזוגי.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות שבוצעו כלפי בת זוג, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 5434/17 פלוני נ' מדינת ישראל (29.11.17), המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו במסגרת שבעה אישומים שונים. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נוספים, והטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך ₪ 5,000 ופיצוי בסך ₪ 10,000. ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות ערעור שהגיש.

ב. רע"פ 3132/12 אברהם דוד נ' מדינת ישראל (22.4.12), הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וכליאת שווא, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. ע"פ (חי') 11235-06-19 פלוני נ' מדינת ישראל (11.7.19), המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה של ממש, וניסיון תקיפת בת זוג, כלפי אשתו. בית-משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי. הערעור על גזר-הדין הפך תיאורטי לאחר שנשא את כל עונש המאסר שנגזר עליו, ומכל מקום בית-המשפט המחוזי קבע כי יש לדחות את ערעורו על כל חלקיו.

ד. רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.16)-שם המבקש הורשע באלימות זוגית במסגרת אירוע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הניתן לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל**, בהעדר חרטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחרונה ובנתק ביחסי המבקש עם המתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' **מדינת ישראל** (5.10.08), המבקש נהג כלפי אשתו באלימות לאורך תקופה של כ-5 חודשים, וכתב האישום תיאר 3 מקרי אלימות. באחד המקרים נפגעה עינה של המתלוננת וראייתה טושטשה. המבקש הודה ונטל אחריות, ותסקיר שירות המבחן המליץ שלא להרשיעו בדין, ולהטיל עליו צו מבחן וצו של"צ. בית-משפט השלום גזר על הנאשם **שנת מאסר בפועל, ומאסרים על-תנאי**. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

11. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (נצ') 9651-07-18 **מדינת ישראל נ' גזאלה** (18.7.19) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין אי הטלת מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס**. הוטלו, תוך מתן משקל להתרשמות שירות המבחן בדבר נטילת אחריות, החרטה שהובעה, והעובדה שפחתה רמת מסוכנותו של הנאשם, **6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות בסך 2,000 ₪**.

ב. ת"פ (ק"ש) 21179-11-17 **תביעות מרום הגליל והגולן נ' דהן** (23.6.20) - פסק-דין של הח"מ, בו הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ופגיעה בפרטיות. **קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ובין 9 חודשי מאסר בפועל. הוטלו, תוך סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, צו מבחן, מאסר על-תנאי והתחייבות**.

12. ניתן לעיין בפסקי-הדין הנוספים, שלהלן:

א. רע"פ 6464/18 פלוני נ' **מדינת ישראל** (14.10.18), המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע בשלושה אישומים, בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה חבלנית של בת זוג בסטירה לפניה. נגזרו **חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נוספים**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 182/13 **נעם משה נגד מדינת ישראל** (21.1.13), המבקש, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בכתב אישום שכלל **שני אישומים** בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה. **בית משפט הטיל עליו 8 חודשי**

מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ג. רע"פ 8833/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (23.12.15), המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **עונש מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל** והטיל עליו 2 מאסרים על תנאי והתחייבות. **בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לכל רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום.** בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. עפ"ג (חי') 27574-02-17 **מדינת ישראל נ' עוביד** (11.5.17), שם המשיב הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ובית-משפט השלום הטיל עליו 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים. ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, כך שהוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ויתר רכיבי הענישה הותרו על כנם.

ה. ת"פ (ק"ג) 54025-09-17 **מדינת ישראל נ' א.א.** (19.11.18), על נאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, כלפי בת זוג, הוטלו **מאסר על-תנאי, פיצוי, צו מבחן וצו של"צ**, בהתאם להמלצה שיקומית, **ובחריגה משיקולי שיקום**, ממתחם העונש ההולם שנקבע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' א.מ.** (5.1.14), שם הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים כלפי בת זוג. נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר על-תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל, והוטלו **5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס.**

ז. ת"פ (פ"ת) 1637-02-14 **מדינת ישראל נ' סמוליאר** (15.7.14) - שם הנאשם הורשע בעבירה **יחידה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.** בית-המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין עבודות שירות ובין 18 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש של חודשיים מאסר על-תנאי במצטבר, הוטלו מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי, וחולטה התחייבות קודמת.**

ח. ת"פ (כ"ס) 35735-06-16 **מדינת ישראל נ' נאשף** (23.5.18), שם הוטלו בגין עבירה יחידה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הפעלת מאסר על-תנאי אף הוא לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פיצוי והפעלת התחייבות כספית.**

13. **לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבותיו של מקרה זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם**

לכל עבירות כתב האישום נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

14. הנאשם, בן 54, נשוי למתלוננת. אין לבני הזוג ילדים.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות, ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

לנאשם עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות, מרביתן מהערב הרחוק ובעבירות אלימות, רכוש, הונאה ועבירות כלפי עובדי ציבור. הרשעתו האחרונה משנת 2013, ובה הורשע בעבירות אלימות אותן ביצע כלפי המתלוננת עצמה.

ב"כ המאשימה הגיש את גזר-הדין שניתן בעניינו של הנאשם בשנת 2013 וצוין בו כי הנאשם תקף את המתלוננת בכך שירק עליה, תפס את ראשה בחוזקה והטילה ארצה. כן הכה ברגליה באמצעות מקל מעץ, השתולל ושבר חפצים בבית ובהם הטלויזיה. הנאשם, בטיעונים לעונש באותו תיק מלפני למעלה משבע שנים, התחייב שלא לשוב על המעשים. כתב האישום באותו התיק, אשר הוגש לעיוני אף הוא, מלמד כי הנעשים נעשו תחת השפעת אלכוהול, ולמעשה בנסיבות דומות מאוד לאלו שבעניינו. הוטלו על הנאשם אז 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי והתחייבות. יש בדברים כדי להצביע על התנהגות חוזרת, ועל כך שעונשים שהוטלו על הנאשם בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 4.6.20 ועד ליום 10.8.20 - למעלה מחודשיים, כאשר במהלך התקופה שוחרר אך שב ונעצר לאחר שהתקבל ערר המדינה על שחרורו. מאז 10.8.20 שוהה במעצר באיזוק אלקטרוני.

15. מצבו הרפואי של הנאשם מורכב. הנאשם סובל ממחלת הסרטן, עבר טיפולים וניתוחים וסובל ממגבלות שונות המשפיעות על תפקודו היום יומי. כן סובל הנאשם מבעיות קרדיולוגיות. ב"כ הנאשם הציג מסמכים רפואיים בעניין.

הנאשם הופנה, לבקשת סנגורו, לקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות, לשם בחינת אפשרות ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות, אולם לא נמצא כשיר לעבודות שירות, חרף התייצבותו וגילוי שיתוף פעולה, בשל מחלתו הקשה.

16. בשכלול כלל הנתונים, מצאתי כי יש לתת משקל מכריע לחוליו של הנאשם, המונע אפשרות של הצבה בעבודות שירות. מדובר בחולה אונקולוגי, המצוי בהווה בטיפול מורכב. אמנם, גם בעת ביצוע העבירות היה הנאשם חולה, ומחלתו לא ריסנה אותו, ובכך נסיבה לחומרא, ועדיין, מצאתי כי משקלן של נסיבות

אישיות קשות הנו משקל מכריע בשיקולי הענישה, עד כדי הימנעות מכליאתו של הנאשם. בהתחשב בטיב העבירות, חומרתן ונסיבות ביצוען, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו, החרטה שהביע, עברו הפלילי, מצבו הרפואי המורכב, וכן בהתחשב בעמדת המתלוננת אשר לדבריה מעוניינת לשוב לחיים משותפים עם הנאשם - סברתי כי בתקופת המעצר הממושכת בה שהה הנאשם יש כדי למצות את העונש הראוי בנסיבות העניין, תוך הטלת מאסר על-תנאי ממושך, שיש לקוות כי ירתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד. אלמלא מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, היה מקום להטיל עליו עונש מאסר לתקופה משמעותית יותר, שתשקף את העובדה כי במעשיו משתקפת חזרתיות על אלימות קודמת כלפי אותה המתלוננת.

סוף דבר

17. לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. חודשיים מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

יובהר כי הנאשם ריצה את מלוא עונשו בתקופת מעצרו, וכי לא ישוב למאסר נוסף.

ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, עבירת אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע.

ג. קנס בסך 1000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו, שירוצו במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה. סכום הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

ד. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע עבירה של אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע, לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות בסך 3,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' שבט תשפ"א, 02 פברואר 2021, במעמד הצדדים.